KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 16
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

34 ksiąg · 319 różnych siglów · 496 wystąpień · 741 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**Ga** List do Galatów	19
Wj Księga Wyjścia	4	**Ef** List do Efezjan	19
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	4	**Flp** List do Filipian	20
Ps Księga Psalmów	5	**Kol** List do Kolosan	20
Prz Księga Przysłów	6	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	21
Koh Księga Koheleta	8	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	21
Iz Księga Izajasza	8	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	21
Jr Księga Jeremiasza	8	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	22
Ez Księga Ezechiela	8	**Tt** List do Tytusa	22
Mt Ewangelia według św. Mateusza	9	**Hbr** List do Hebrajczyków	22
Mk Ewangelia według św. Marka	12	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	23
Łk Ewangelia według św. Łukasza	14	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	24
J Ewangelia według św. Jana	15	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	24
Dz Dzieje Apostolskie	16	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	24
Rz List do Rzymian	16	**2 J** 2 List św. Jana Apostoła	25
1 Kor 1 List do Koryntian	17	**3 J** 3 List św. Jana Apostoła	25
2 Kor 2 List do Koryntian	18	**Ap** Apokalipsa św. Jana	25

Księga Rodzaju

Rdz 2,16–18.24

Lekcja 16: s. 7, 8

16 A przy tym Pan Bóg dał człowiekowi taki
rozkaz: Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz
spożywać według upodobania; 17 ale z drzewa
poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z
niego spożyjesz, niechybnie umrzesz. 18 Potem
Pan Bóg rzekł: Nie jest dobrze, żeby mężczyzna
był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego
pomoc.

24 Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i
matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że
stają się jednym ciałem.

Rdz 25,24–34

Lekcja 16: s. 11

24 Kiedy nadszedł czas porodu, okazało się, że w
łonie jej były bliźnięta. 25 I wyszedł pierwszy syn
czerwony, cały pokryty owłosieniem, jakby
płaszczem; nazwano go więc Ezaw. 26 Zaraz
potem ukazał się brat jego, trzymający Ezawa za
piętę; dano mu przeto imię Jakub. - Izaak miał lat
sześćdziesiąt, gdy mu się oni urodzili. 27 A gdy
chłopcy urośli, Ezaw stał się zręcznym myśliwym,
żyjącym w polu. Jakub zaś był człowiekiem
spokojnym, mieszkającym w namiocie. 28 Izaak
miłował Ezawa, bo ten przyrządzał mu ulubione
potrawy z upolowanej zwierzyny; Rebeka
natomiast kochała Jakuba.

29 Gdy pewnego razu Jakub gotował jakąś
potrawę, nadszedł z pola Ezaw bardzo znużony 30 i
rzekł do Jakuba: Daj mi choć trochę tej czerwonej
potrawy, jestem bowiem znużony. - Dlatego
nazwano go Edom. 31 Jakub odpowiedział: Odstąp
mi najprzód twój przywilej pierworodztwa!. 32
Rzekł Ezaw: Skoro niemal umieram [z głodu], cóż
mi po pierworodztwie? 33 Na to Jakub: Zaraz mi
przysięgnij! Ezaw mu przysiągł i tak odstąpił swe
pierworodztwo Jakubowi.

34 Wtedy Jakub podał Ezawowi chleb i gotowaną
soczewicę. Ezaw najadł się i napił, a potem wstał i
oddalił się. Tak to Ezaw zlekceważył przywilej
pierworodztwa.

Rdz 27,1–46

Lekcja 16: s. 11

1 Gdy Izaak zestarzał się i jego oczy stały się tak
słabe, że już nie mógł widzieć, zawołał na Ezawa,
swego starszego syna: Synu mój! 2 A kiedy ten
odezwał się: Jestem, Izaak rzekł: Oto zestarzałem
się i nie znam dnia mojej śmierci. 3 Weź więc
teraz przybory myśliwskie, twój kołczan i łuk, idź
na łowy i upolój coś dla mnie. 4 Potem przyrządź
mi smaczną potrawę, jaką lubię, podaj mi ją,
abym jadł i abym ci pobłogosławił, zanim umrę. 5
Rebeka słyszała to, co Izaak mówił do swego syna
Ezawa. Gdy więc Ezaw poszedł już na łowy, aby
przynieść coś z upolowanej zwierzyny,

6 rzekła do swego syna Jakuba: Słyszałam, jak
ojciec rozmawiał z twoim bratem Ezawem i dał
mu takie polecenie: 7 Przynieś dla mnie coś z
polowania i przyrządź smaczną potrawę, abym
zjadł i pobłogosławił cię wobec Pana przed
śmiercią. 8 Teraz więc, synu mój, posłuchaj mego
polecenia, które ci dam. 9 Idź, weź dla mnie z
trzody dwa dorodne koźlęta, ja zaś przyrządzę z
nich smaczną potrawę dla twego ojca, taką, jaką
lubi. 10 Potem mu zaniesiesz, on zje i w zamian za
to udzieli ci przed śmiercią błogosławieństwa.

11 Ale Jakub rzekł do swej matki: Przecież mój
brat, Ezaw, jest owłosiony, ja zaś gładki. 12 Jeśli
się mnie dotknie mój ojciec, będzie wyglądało tak,
jak gdybym z niego żartował, i wtedy mogę
ściągnąć na siebie przekleństwo zamiast
błogosławieństwa. 13 Rzekła mu matka: Niech na
mnie spadnie to przekleństwo dla ciebie, mój
synu! Tylko posłuchaj mnie, idź i przynieś mi
[koźlęta]. 14 Poszedł więc, wziął i przyniósł [je]
swej matce; ona zaś przyrządziła z nich smaczną
potrawę, taką, jaką lubił jego ojciec. 15 Potem
Rebeka wzięła szaty Ezawa, swego starszego
syna, najlepsze, jakie miała u siebie, ubrała w nie
Jakuba, swojego młodszego syna,

16 i skórkami koźląt owinęła mu ręce i
nieowłosioną szyję. 17 Po czym dała Jakubowi ową
smaczną potrawę, którą przygotowała, i chleb. 18
Jakub, wszedłszy do swego ojca, rzekł: Ojcze mój!
A Izaak: Słyszę; któryś ty jest, synu mój? 19
Odpowiedział Jakub ojcu: Jestem Ezaw, twój syn
pierworodny. Uczyniłem, jak mi poleciłeś.
Podnieś się, siądź i zjedz potrawę z upolowanej
przez mnie zwierzyy, i pobłogosław mi! 20 Izaak
rzekł do syna: Jakże tak szybko mogłeś coś
upolować, synu mój? A Jakub na to: Pan, Bóg
twój, sprawił, że tak mi się właśnie zdarzyło.

21 Wtedy Izaak rzekł do Jakuba: Zbliż się, abym
dotknąwszy ciebie mógł się upewnić, czy to mój
syn Ezaw, czy nie. 22 Jakub przybliżył się do swego

ojca Izaaka, a ten dotknąwszy go rzekł: Głos jest głosem Jakuba, ale ręce - rękami Ezawa! [23] Nie rozpoznał jednak Jakuba, gdyż jego ręce były owłosione jak ręce Ezawa! A mając udzielić mu błogosławieństwa, [24] zapytał go jeszcze: Ty jesteś syn mój Ezaw? Jakub odpowiedział: Ja jestem. [25] Rzekł więc: Podaj mi, abym zjadł to, co upolowałeś, synu mój, i abym ci sam pobłogosławił. Jakub podał mu i on jadł. Przyniósł mu też i wina, a on pił.

[26] A potem jego ojciec Izaak rzekł do niego: Zbliż się i pocałuj mnie, mój synu! [27] Jakub zbliżył się i pocałował go. Gdy Izaak poczuł woń jego szat, dając mu błogosławieństwo mówił: Oto woń mego syna jak woń pola, które pobłogosławił Pan! [28] Niechaj tobie Bóg użycza rosy z niebios i żyzności ziemi, obfitości zboża i moszczu winnego. [29] Niechaj ci służą ludy i niech ci pokłon oddają narody. Bądź panem twoich braci i niech ci pokłon oddają synowie twej matki! Każdy, kto będzie ci złorzeczył, niech będzie przeklęty. Każdy, kto będzie cię błogosławił, niech będzie błogosławiony! [30] Gdy Izaak wypowiedział swe błogosławieństwo nad Jakubem i gdy ten tylko co odszedł od niego, wrócił z łowów brat Jakuba, Ezaw.

[31] I on także przyrządził ulubioną potrawę ojca, zaniósł mu ją i rzekł do niego: Podnieś się mój ojcze, i jedz to, co twój syn upolował, abyś mi udzielił błogosławieństwa! [32] Izaak go zapytał: Kto ty jesteś? A on odpowiedział: Jam syn twój pieroworodny, Ezaw! [33] Izaak bardzo się zatrwożył i rzekł: Kim więc był ten, który upolował zwierzynę i przyniósł mi, a ja jadłem z niej, zanim ty wróciłeś, i pobłogosławiłem mu? Przecież to on otrzymał błogosławieństwo! [34] Gdy Ezaw usłyszał te słowa swojego ojca, podniósł głośny pełen goryczy lament, i rzekł do ojca: Daj i mnie błogosławieństwo, mój ojcze! [35] Izaak powiedział: Przyszedł podstępnie brat twój i zabrał twoje błogosławieństwo!

[36] A wtedy Ezaw: Nie darmo dano mu imię Jakub! Dwukrotnie mnie już podszedł: pozbawił mnie mego przywileju pierworodztwa, a teraz odebrał za mnie błogosławieństwo! [37] Izaak na te słowa odrzekł Ezawowi: Skoro uczyniłem go twoim panem, wszystkich zaś jego krewnych - jego sługami, i zapewniłem mu obfitość zboża oraz moszczu, to cóż mogę dla ciebie uczynić, mój synu? [38] Lecz Ezaw rzekł do ojca: Czyż miałbyś tylko jedno błogosławieństwo, mój ojcze? Pobłogosław także i mnie, ojcze mój! I Ezaw rozpłakał się w głos. [39] Na to Izaak taką dał mu odpowiedź: Nie będzie żyzny kraj, w którym zamieszkasz, bo nie będzie tam rosy z nieba. [40] Z miecza żyć będziesz i będziesz sługą twego brata! A gdy pragnienie wolności owładnie tobą, zrzucisz jego jarzmo z twej szyi.

[41] Ezaw znienawidził Jakuba z powodu błogosławieństwa, które otrzymał od ojca, i taki powziął zamiar: Gdy nadejdą dni żałoby po moim ojcu, zabiję mojego brata Jakuba. [42] Kiedy Rebeka dowiedziała się o tym, co mówił Ezaw, jej starszy syn, kazała zawołać Jakuba i rzekła mu: Ezaw, twój brat zamierza cię zabić. [43] Posłuchaj więc mnie, synu mój: przygotuj się i uchodź do brata mego, Labana, do Charanu. [44] Pozostań tam przez jakiś czas, dopóki nie uśmierzy się gniew twego brata. [45] A gdy już przestanie on gniewać się na ciebie i zapomni, co mu uczyniłeś, wtedy dam ci znać i sprowadzę cię stamtąd. Czemu miałabym was obu jednocześnie stracić?

[46] Rebeka mówiła do Izaaka: Sprzykrzyło mi się życie z tymi Chetytkami. Jeżeli jeszcze Jakub weźmie sobie za żonę Chetytkę, czyli jedną z tych kobiet, które są w tym kraju, to już nie będę miała po co żyć!

Rdz 28,1–9

Lekcja 16: s. 11

[1] Wtedy Izaak zawołał Jakuba, pobłogosławił go i dał mu taki rozkaz: Nie bierz sobie żony spośród mieszkanek Kanaanu. [2] Idź do Paddan-Aram, do rodziny Betuela, ojca twej matki, i weź sobie tam za żonę jedną z córek Labana, twego wuja. [3] A Bóg Wszechmocny będzie ci błogosławił. Uczyni cię płodnym i da ci liczne potomstwo, tak że staniesz się praojcem wielu szczepów. [4] Błogosławieństwo, [otrzymane przez] Abrahama, da również tobie i twojemu potomstwu, abyś posiadł na własność kraj, w którym przebywasz, a który Bóg oddał niegdyś Abrahamowi. [5] Po czym Izaak wyprawił Jakuba w drogę i ten poszedł do Paddan-Aram do Labana, syna Betuela Aramejczyka, brata Rebeki - matki Jakuba i Ezawa.

[6] A Ezaw zobaczył, że Izaak dał błogosławieństwo Jakubowi i wysłał go do Paddan-Aram, aby sobie tam wybrał żonę a błogosławiąc go dał mu rozkaz: Nie bierz sobie żony spośród mieszkanek Kanaanu! [7] i że Jakub usłuchał ojca i matki, i udał się do Paddan-Aram. [8] Gdy więc uznał, że mieszkanki Kanaanu nie podobają się jego ojcu, Izaakowi, [9] poszedł do Izmaelitów i oprócz żon, które już miał, wziął sobie za żonę Machalat, jedną z córek Izmaela, syna Abrahama, siostrę Nebajota.

Księga Wyjścia

Wj 20,3–17

Lekcja 16: s. 8, 9

3 Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! 4 Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego
obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego,
co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach
pod ziemią! 5 Nie będziesz oddawał im pokłonu i
nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg,
jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występek
ojców na synach do trzeciego i czwartego
pokolenia względem tych, którzy Mnie
nienawidzą. 6 Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego
pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają
moich przykazań. 7 Nie będziesz wzywał imienia
Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan
nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego
imienia do czczych rzeczy.

8 Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. 9
Sześć dni będziesz pracować i wykonywać
wszystkie twe zajęcia. 10 Dzień zaś siódmy jest
szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz
przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty
sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój
niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło,
ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych
bram. 11 W sześciu dniach bowiem uczynił Pan
niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w
nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego
pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za
święty. 12 Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś
długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.

13 Nie będziesz zabijał. 14 Nie będziesz cudzołożył.
15 Nie będziesz kradł. 16 Nie będziesz mówił
przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.
17 Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego.
Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani
jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego
wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która
należy do bliźniego twego.

Wj 31,18

Lekcja 16: s. 8

18 Gdy skończył rozmawiać z Mojżeszem na górze
Synaj, dał mu dwie tablice świadectwa, tablice
kamienne, napisane palcem Bożym.

Wj 34,1

Lekcja 16: s. 8

1 Pan rzekł do Mojżesza: Wyciosaj sobie dwie
tablice z kamienia podobne do pierwszych, a na
tych tablicach wypisz znów słowa, jakie były na
pierwszych tablicach, które potłukłeś.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,9.13–14

Lekcja 16: s. 2, 3, 8, 14

9 Tylko się strzeż bardzo i pilnuj siebie, byś nie
zapomniał o tych rzeczach, które widziały twe
oczy: by z twego serca nie uszły po wszystkie dni
twego życia, ale ucz ich swych synów i wnuków.

13 Oznajmił wam swe przymierze, gdy rozkazał
wam pełnić Dziesięć Przykazań i napisał je na
dwóch tablicach kamiennych. 14 W tym czasie
rozkazał mi Pan uczyć was praw i nakazów,
byście je pełnili w kraju, do którego wchodzicie,
by objąć go w posiadanie.

Pwt 5,16

Lekcja 16: s. 2

16 Czcij swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał
Pan, Bóg twój, abyś długo żył i aby ci się dobrze
powodziło na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój.

Pwt 6,5–9.13–14.17.20–25

Lekcja 16: s. 1, 2, 3, 5, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18

Pwt 20,25 (pobrano: Pwt 6,20-25): W druku: Pwt 4,9; 6,6-7; 20,25. Pwt 20 ma 20 wersetów; z kontekstu i ze str. 274 (Pwt 6,6-9.13-14.17.20-25) chodzi o Pwt 6,20-25.

5 Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego
swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich
swych sił. 6 Niech pozostaną w twym sercu te
słowa, które ja ci dziś nakazuję. 7 Wpoisz je twoim
synom, będziesz o nich mówił przebywając w
domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając
ze snu. 8 Przywiążesz je do twojej ręki jako znak.
Niech one ci będą ozdobą przed oczami. 9 Wypisz
je na odrzwiach swojego domu i na twoich
bramach.

13 Będziesz się bał Pana, Boga swego, będziesz
Mu służył i na Jego imię będziesz przysięgał. 14
Nie będziecie oddawali czci bogom obcym,
spomiędzy bogów okolicznych narodów,

17 Będziecie pilnie strzec polecenia Pana, Boga
waszego, Jego świadectwa i praw, które wam
zlecił.

20 Gdy syn twój zapyta cię kiedyś: Jakie jest
znaczenie tych świadectw, praw i nakazów, które
wam zlecił Pan, Bóg nasz?, 21 odpowiesz swojemu
synowi: Byliśmy niewolnikami faraona w Egipcie i
wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką. 22
Uczynił na oczach naszych znaki i cuda wielkie
przeciwko Egiptowi, faraonowi i całemu jego
domowi. 23 Wyprowadził nas stamtąd, by iść z
nami i przyprowadzić nas do ziemi, którą

poprzysiągł dać przodkom naszym. [24] Wtedy rozkazał nam Pan wykonywać wszystkie te prawa, bać się Pana, Boga naszego, aby zawsze dobrze nam się wiodło i aby nas zachował przy życiu, jak to dziś czyni.

[25] Na tym polega nasza sprawiedliwość, aby pilnie przestrzegać wszystkich tych poleceń wobec Pana, Boga naszego, jak nam rozkazał.

Pwt 11,19.26–28

Lekcja 16: s. 8, 15

[19] Nauczcie ich wasze dzieci, powtarzając je im, gdy przebywacie w domu, gdy idziecie drogą, gdy kładziecie się i wstajecie.

[26] Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieńswo i przekleństwo. [27] Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - [28] przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie.

Pwt 21,18–21

Lekcja 16: s. 2

[18] Jeśli ktoś będzie miał syna nieposłusznego i krnąbrnego, nie słuchającego upomnień ojca ani matki, tak że nawet po upomnieniach jest im nieposłuszny, [19] ojciec i matka pochwycą go, zaprowadzą do bramy, do starszych miasta, [20] i powiedzą starszym miasta: Oto nasz syn jest nieposłuszny i krnąbrny, nie słucha naszego upomnienia, oddaje się rozpuście i pijaństwu. [21] Wtedy mężowie tego miasta będą kamienowali go, aż umrze. Usuniesz zło spośród siebie, a cały Izrael, słysząc o tym, ulęknie się.

Księga Psalmów

Ps 19,8–12

Lekcja 16: s. 2, 5, 15

[8] Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; [9] nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; [10] bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne. [11] Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. [12] Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

Ps 24,1

Lekcja 16: s. 11

[1] Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 27,11

Lekcja 16: s. 13

[11] Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką prostą, ze względu na mych wrogów!

Ps 37,4–5

Lekcja 16: s. 7

[4] Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca. [5] Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał

Ps 51,14–15

Lekcja 16: s. 14

[14] Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym! [15] Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich i nawrócą się do Ciebie grzesznicy.

Ps 103,10–14

Lekcja 16: s. 9

[10] Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca. [11] Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. [12] Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. [13] Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. [14] Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 115,1

Lekcja 16: s. 16

[1] Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

Ps 119,66

Lekcja 16: s. 14

[66] Naucz mię zrozumienia i umiejętności, bo ufam Twoim przykazaniom.

Ps 127,3

Lekcja 16: s. 2, 11

[3] Oto synowie są darem Pana, a owoc łona nagrodą.

Księga Przysłów

Prz 1,2–5.7–8

Lekcja 16: s. 13, 14

2 by mądrość osiągnąć i karność, pojąć słowa
rozumne, 3 zdobyć staranne wychowanie:
prawość, rzetelność, uczciwość; 4 prostaczkom
udzielić rozwagi, a młodym - rozsądku i wiedzy. 5
Mądry, słuchając, pomnaża swą wiedzę, rozumny
nabywa biegłości:

7 Podstawą wiedzy jest bojaźń Pańska, lecz głupcy
odrzucają mądrość i karność. 8 Synu mój, słuchaj
napomnień ojca i nie odrzucaj nauk swej matki,

Prz 3,1–12

Lekcja 16: s. 2, 5, 14

1 Synu mój, nie zapomnij mych nauk, twoje serce
niech strzeże nakazów, 2 bo wiele dni i lat życia i
pełnię ci szczęścia przyniosą: 3 Niech miłość i
wierność cię strzeże; przymocuj je sobie do szyi,
na tablicy serca je zapisz, 4 a znajdziesz
życzliwość i łaskę w oczach Boga i ludzi. 5 Z
całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim
rozsądku,

6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki
wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych
oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni
zdrowie, a pokrzepienie twym kościom. 9 Czcij
Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami całego
dochodu, 10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i
tłocznie przeleją się moszczem.

11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie
odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci
Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

Prz 4,1.13.20–21

Lekcja 16: s. 13, 15

1 Słuchajcie, synowie, rad ojca, by poznać
mądrość, zważajcie!

13 Słuchaj nauki i nie gardź nią, strzeż jej, gdyż
ona twym życiem.

20 Zważaj, synu, na moje słowa, do uwag mych
nakłoń swe ucho; 21 niech one nie schodzą ci z
oczu, przechowuj je pilnie w swym sercu;

Prz 5,1–2

Lekcja 16: s. 14

1 Ku mojej mądrości zwróć się, mój synu, ku mojej
rozwadze nakłoń swe ucho, 2 abyś zachował
roztropność, twe usta niech strzegą rozsądku!

Prz 6,20.23

Lekcja 16: s. 9, 17, 18

20 Strzeż, synu, nakazów ojca, nie gardź nauką
matki,

23 bo lampą jest nakaz, a światłem Prawo, drogą
do życia - upomnienie, nagana.

Prz 8,32–36

Lekcja 16: s. 13, 15

32 Więc teraz, synowie, słuchajcie mnie,
szczęśliwi, co dróg moich strzegą. 33 Przyjmijcie
naukę i stańcie się mądrzy, pouczeń mych nie
odrzucajcie! 34 Błogosławiony ten, kto mnie
słucha, kto co dzień u drzwi moich czeka, by
czuwać u progu mej bramy, 35 bo kto mnie
znajdzie, ten znajdzie życie i uzyska łaskę u Pana;
36 kto mnie nie znajdzie, duszę swą rani, śmierć
kocha każdy, kto mnie się wyrzeka.

Prz 9,10

Lekcja 16: s. 13

10 Treścią mądrości jest bojaźń Pańska,
rozsądkiem - poznanie Świętego.

Prz 10,1.17

Lekcja 16: s. 1, 13

1 Przysłowia Salomona. Mądry syn radością ojca,
strapieniem matki syn głupi.

17 Kto strzeże karności, ten idzie ku życiu, kto
gardzi upomnieniem - ku zatracie.

Prz 12,18

Lekcja 16: s. 11

18 Nierozważnie mówić - to ranić jak mieczem, a
język mądrych - lekarstwem.

Prz 13,1.18.24

Lekcja 16: s. 1, 2, 12

1 Syn mądry miłuje karcenie, naśmiewca nie
słucha nagany.

18 W biedzie jest i hańbie, kto gardzi karnością,
we czci zaś - kto strzeże upomnień.

24 Nie kocha syna, kto rózgi żałuje, kto kocha go -
w porę go karci.

Prz 14,7.12.15

Lekcja 16: s. 2, 5, 7, 15

7 Od człowieka głupiego się odsuń: rozumnych
warg tam nie znajdziesz.

12 Jest droga, co komuś zdaje się słuszną, lecz w
końcu prowadzi do zguby.

15 Wszystko, co mówią, przyjmuje niemądry, a człowiek rozumny na kroki swe zważa.

Prz 15,1.10.33

Lekcja 16: s. 2, 8, 9, 12

1 Odpowiedź łagodna uśmierza zapalczywość, słowo raniące pobudza do gniewu.

10 Dla odstępcy od drogi surowa jest kara, kto karcenia nie znosi, ten umrze.

33 Bojaźń Pańska jest szkołą mądrości, pokora poprzedza sławę.

Prz 16,2–3.18.25–28.32

Lekcja 16: s. 2, 5, 6, 7

2 W oczach człowieka czyste są wszystkie jego drogi, lecz Pan osądza duchy. 3 Powierz Panu swe dzieło, a spełnią się twoje zamiary.

18 Przed porażką - wyniosłość, duch pyszny poprzedza upadek.

25 Jest droga, co komuś zdaje się słuszna, a w końcu prowadzi do zguby. 26 Głód robotnika pracuje dla niego, bo przymuszają go usta. 27 Człowiek nieprawy zło gotuje, i ogień mu płonie na wargach. 28 Człowiek podstępny wznieca kłótnie, plotkarz poróżnia przyjaciół.

32 Cierpliwy jest lepszy niż mocny, opanowany - od zdobywcy grodu.

Prz 17,25

Lekcja 16: s. 1

25 Zmartwieniem ojca syn niemądry, goryczą - swej rodzicielki.

Prz 18,17

Lekcja 16: s. 6

17 Pierwszy ma rację w swej sprawie, lecz przyjdzie przeciwnik i poprawi go.

Prz 19,18.20

Lekcja 16: s. 2, 5, 9, 12

18 ćwicz syna, dopóki jest nadzieja, nie unoś się aż do skrzywdzenia go.

20 Posłuchaj rady, przyjmij naukę, abyś był mądry w przyszłości.

Prz 20,3.9–11

Lekcja 16: s. 5, 9, 11

3 Zaprzestać sporu - zaszczytem dla męża, bo każdy, kto głupi, wybucha.

9 Kto powie: Ustrzegłem czystości serca, wolny jestem od grzechu? 10 Dwojakie ciężarki i miara podwójna - obydwu Pan nie znosi. 11 Już chłopca można poznać po zachowaniu, czy prawe i czyste będą jego czyny.

Prz 21,2–4

Lekcja 16: s. 5

2 Każdego droga zdaje mu się prawa, lecz Pan osądza serca. 3 Postępowanie uczciwe i prawe milsze Panu niż krwawa ofiara. 4 Dumne oczy i serce nadęte, [ta] pochodnia występnych jest grzechem.

Prz 22,6.15

Lekcja 16: s. 1, 2, 7, 9, 13, 14, 17, 18

6 Wdrażaj chłopca w prawidła jego drogi, a nie zejdzie z niej i w starości.

15 W sercu chłopięcym głupota się mieści, rózga karności wypędzi ją stamtąd.

Prz 23,13–14.19.22

Lekcja 16: s. 2, 9, 12

13 Karcenia chłopcu nie żałuj, gdy rózgą uderzysz - nie umrze. 14 Ty go uderzysz rózgą, a od Szeolu zachowasz mu duszę.

19 Słuchaj, mój synu - bądź dobry, prostą drogą prowadź twe serce,

22 Słuchaj ojca, który cię zrodził, i nie gardź twą matką, staruszką!

Prz 24,23

Lekcja 16: s. 11

23 I te są od Mędrców. Niedobrze, jeśli ktoś w sądzie stronniczy.

Prz 25,11–12.28

Lekcja 16: s. 6, 14

11 Złote jabłka na sprzętach ze srebra - to słowo mówione w czasie właściwym. 12 Złota obrączka, kolia ze szczerego złota - wskazówka mądrego dla uszu uważnych.

28 Miastem odkrytym, bez murów, jest człowiek nieopanowany.

Prz 27,2

Lekcja 16: s. 10

2 Niech inny cię chwali - nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe wargi.

Prz 28,26

Lekcja 16: s. 2

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

26 Kto swemu sercu ufa - ten głupi; kto żyje w mądrości - znajdzie ocalenie.

Prz 29,15.17

Lekcja 16: s. 1, 9

15 Rózga i karcenie udziela mądrości; chłopiec pozostawiony sobie jest wstydem dla matki.

17 Karć syna: kłopotów ci to zaoszczędzi i pociechą twej duszy się stanie.

Księga Koheleta

Koh 8,11

Lekcja 16: s. 9, 12

11 Ponieważ wyroku nad czynem złym nie wykonuje się zaraz, dlatego serce synów ludzkich bardzo jest skore do czynów złych;

Koh 12,13–14

Lekcja 16: s. 2

13 Koniec mowy. Wszystkiego tego wysłuchawszy: Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo cały w tym człowiek! 14 Bóg bowiem każdą sprawę wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 55,8–11

Lekcja 16: s. 2, 7

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi. 10 Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, 11 tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa.

Iz 64,6

Lekcja 16: s. 5

6 Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej winy.

Księga Jeremiasza

Jr 17,9

Lekcja 16: s. 5

9 Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i niepoprawne - któż je zgłębi?

Księga Ezechiela

Ez 18,4–20.23.30–32

Lekcja 16: s. 11, 14, 17, 18

4 Oto wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która zgrzeszyła. 5 Ktokolwiek jest sprawiedliwy i przestrzega prawa i sprawiedliwości, 6 kto nie jada mięsa z krwią i oczu nie podnosi ku bożkom domu Izraela, nie bezcześci żony bliźniego, nie zbliża się do żony w okresie jej nieczystości, 7 nie krzywdzi nikogo, zwraca zastaw dłużnikowi, nie popełnia rozboju, łaknącemu udziela swego chleba, nagiego przyodziewa szatą, 8 nie uprawia lichwy, nie żąda odsetek, odsuwa swą rękę od nieprawości, sprawiedliwie rozsądza między jednym człowiekiem a drugim,

9 stosuje się do moich ustaw i zachowuje wiernie moje przykazania, postępując uczciwie - ten na pewno żyć będzie - wyrocznia Pana Boga. 10 Lecz jeśliby zrodził syna gwałtownika i rozlewającego krew, winnego jednej z tych zbrodni - 11 choć sam żadnej z nich nie popełnił - syna, który jadł mięso z krwią, syna, który bezcześcił żonę swego bliźniego, 12 uciskał biednego i potrzebującego, popełniał rozboje, nie oddawał zastawu, podnosił oczy ku bożkom, dopuszczał się obrzydliwości, 13 uprawiał lichwę i żądał odsetek - ten nie będzie żył, bo popełnił wszystkie te bezeceństwa. Ten na pewno umrze, a [odpowiedzialność za] krew jego spadnie na niego samego.

14 Natomiast gdyby zrodził syna, który by widział wszystkie grzechy popełniane przez swego ojca i uląkł się, a nie naśladował go w nich, 15 a więc nie jadał mięsa z krwią, nie podnosił oczu ku bożkom izraelskim, nie bezcześcił żony bliźniego, 16 nie uciskał nikogo, nie zwlekał z płaceniem długów, nie popełniał gwałtów, łaknącemu udzielał

chleba, przyodziewał nagiego, [17] odwracał rękę od zła, nie uprawiał lichwy, nie żądał odsetek, wypełniał moje nakazy i postępował według moich ustaw: ten nie umrze skutkiem wykroczeń swego ojca, ale żyć będzie. [18] A ponieważ ojciec jego był gwałtownikiem, dopuszczał się grabieży i nie postępował dobrze pośród mego ludu, dlatego on sam umrze z powodu swojej nieprawości.

[19] Wy zaś mówicie: Dlaczego syn nie odpowiada za winy swego ojca? Ależ syn postępował według prawa i sprawiedliwości, zachowywał wszystkie moje ustawy i postępował według nich, a więc powinien żyć. [20] Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występek zaś występnego na niego spadnie.

[23] Czyż tak bardzo mi zależy na śmierci występnego - wyrocznia Pana Boga - a nie raczej na tym, by się nawrócił i żył?

[30] Dlatego, domu Izraela, będę was sądził, każdego według jego postępowania - wyrocznia Pana Boga. Nawróćcie się! Odstąpcie od wszystkich waszych grzechów, aby wam już więcej nie były sposobnością do przewiny. [31] Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście popełniali przeciwko Mnie, i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście umrzeć, domu Izraela? [32] Ja nie mam żadnego upodobania w śmierci - wyrocznia Pana Boga. Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,18–22

Lekcja 16: s. 16

[18] Gdy /Jezus/ przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. [19] I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. [20] Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. [21] A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. [22] A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

Mt 5,23–24.37.43–48

Lekcja 16: s. 10, 11, 12

[23] Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, [24] zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

[37] Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi.

[43] Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. [44] A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; [45] tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. [46] Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? [47] I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

[48] Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Mt 7,1–5.24–27

Lekcja 16: s. 5, 7, 11, 14, 15, 17, 18

[1] Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. [2] Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. [3] Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? [4] Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? [5] Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

[24] Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. [25] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. [26] Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. [27] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 8,18–27

Lekcja 16: s. 16

18 Gdy Jezus zobaczył tłum dokoła siebie, kazał
odpłynąć na drugą stronę. 19 Wtem przystąpił
pewien uczony w Piśmie i rzekł do Niego:
Nauczycielu, pójdę za Tobą, dokądkolwiek się
udasz . 20 Jezus mu odpowiedział: Lisy mają nory i
ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy
nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć. 21
Ktoś inny spośród uczniów rzekł do Niego: Panie,
pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego
ojca! 22 Lecz Jezus mu odpowiedział: Pójdź za
Mną, a zostaw umarłym grzebanie ich umarłych!

23 Gdy wszedł do łodzi, poszli za Nim Jego
uczniowie. 24 Nagle zerwała się gwałtowna burza
na jeziorze, tak że fale zalewały łódź; On zaś spał.
25 Wtedy przystąpili do Niego i obudzili Go,
mówiąc: Panie, ratuj, giniemy! 26 A On im rzekł:
Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary? Potem
wstał, rozkazał wichrom i jezioru, i nastała
głęboka cisza. 27 A ludzie pytali zdumieni: Kimże
On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu
posłuszne?

Mt 9,9–13

Lekcja 16: s. 16

9 Odchodząc stamtąd, Jezus ujrzał człowieka
imieniem Mateusz, siedzącego w komorze celnej,
i rzekł do niego: Pójdź za Mną! On wstał i poszedł
za Nim. 10 Gdy Jezus siedział w domu za stołem,
przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli
wraz z Jezusem i Jego uczniami. 11 Widząc to,
faryzeusze mówili do Jego uczniów: Dlaczego
wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i
grzesznikami? 12 On, usłyszawszy to, rzekł: Nie
potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle
mają. 13 Idźcie i starajcie się zrozumieć, co
znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie
przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale
grzeszników .

Mt 10,1–42

Lekcja 16: s. 16

1 Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich
uczniów i udzielił im władzy nad duchami
nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie
choroby i wszelkie słabości. 2 A oto imiona
dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany
Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn
Zebedeusza, i brat jego Jan, 3 Filip i Bartłomiej,
Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i
Tadeusz, 4 Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten,
który Go zdradził. 5 Tych to Dwunastu wysłał
Jezus, dając im następujące wskazania: Nie idźcie
do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta
samarytańskiego!

6 Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu
Izraela. 7 Idźcie i głoście: Bliskie już jest
królestwo niebieskie. 8 Uzdrawiajcie chorych,
wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie
trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo
otrzymaliście, darmo dawajcie! 9 Nie zdobywajcie
złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. 10
Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani
sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik
swej strawy.

11 A gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi,
wywiedzcie się, kto tam jest godny, i u niego
zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. 12
Wchodząc do domu, przywitajcie go
pozdrowieniem. 13 Jeśli dom na to zasługuje, niech
zstąpi na niego pokój wasz; jeśli zaś nie
zasługuje, niech pokój wasz powróci do was! 14
Gdyby was gdzie nie chciano przyjąć i nie chciano
słuchać słów waszych, wychodząc z takiego domu
albo miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych! 15
Zaprawdę, powiadam wam: Ziemi sodomskiej i
gomorejskiej lżej będzie w dzień sądu niż temu
miastu.

16 Oto Ja was posyłam jak owce między wilki.
Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni
jak gołębie! 17 Miejcie się na baczności przed
ludźmi! Będą was wydawać sądom i w swych
synagogach będą was biczować. 18 Nawet przed
namiestników i królów będą was wodzić z mego
powodu, na świadectwo im i poganom. 19 Kiedy
was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co
macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie
wam poddane, co macie mówić, 20 gdyż nie wy
będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie
mówił przez was.

21 Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci
powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich
przyprawią. 22 Będziecie w nienawiści u
wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto

wytrwa do końca, ten będzie zbawiony. [23] Gdy was prześladować będą w tym mieście, uciekajcie do innego. Zaprawdę, powiadam wam: Nie zdążycie obejść miast Izraela, nim przyjdzie Syn Człowieczy. [24] Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. [25] Wystarczy, jeśli uczeń będzie jak jego nauczyciel, a sługa jak pan jego. Jeśli pana domu przezwali Belzebubem, o ileż bardziej jego domowników tak nazwą.

[26] Więc się ich nie bójcie! Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. [27] Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! [28] Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. [29] Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. [30] U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone.

[31] Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. [32] Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. [33] Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. [34] Nie sądźcie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. [35] Bo przyszedłem poróżnić syna z jego ojcem, córkę z matką, synową z teściową;

[36] i będą nieprzyjaciółmi człowieka jego domownicy. [37] Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. [38] Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. [39] Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. [40] Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał.

[41] Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. [42] Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Mt 11,1.27

Lekcja 16: s. 5, 16

[1] Gdy Jezus skończył dawać te wskazania dwunastu swoim uczniom, odszedł stamtąd, aby nauczać i głosić [Ewangelię] w ich miastach.

[27] Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Mt 14,13–21

Lekcja 16: s. 16

[13] Gdy Jezus to usłyszał, oddalił się stamtąd w łodzi na miejsce pustynne, osobno. Lecz tłumy zwiedziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. [14] Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych. [15] A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: Miejsce to jest puste i pora już spóźniona. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności! [16] Lecz Jezus im odpowiedział: Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść! [17] Odpowiedzieli Mu: Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb.

[18] On rzekł: Przynieście Mi je tutaj! [19] Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wziąwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamawszy chleby dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. [20] Jedli wszyscy do sytości, i zebrano z tego, co pozostało, dwanaście pełnych koszy ułomków. [21] Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci.

Mt 18,2–7.21–22.35

Lekcja 16: s. 8, 9, 12, 14

[2] On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł: [3] Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. [4] Kto się więc uniży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. [5] I kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje. [6] Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza.

[7] Biada światu z powodu zgorszeń! Muszą wprawdzie przyjść zgorszenia, lecz biada człowiekowi, przez którego dokonuje się zgorszenie.

[21] Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? [22] Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

[35] Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

Mt 19,5–6

Lekcja 16: s. 7

5 I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i
złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym
ciałem. 6 A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało.
Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela.

Mt 20,25–28

Lekcja 16: s. 8, 11

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 16: s. 8, 15

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 16: s. 8

14 Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem,
który mając się udać w podróż, przywołał swoje
sługi i przekazał im swój majątek. 15 Jednemu dał
pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden,
każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz
16 ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł,
puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. 17 Tak samo
i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał
drugie dwa. 18 Ten zaś, który otrzymał jeden,
poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze
swego pana.

19 Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i
zaczął rozliczać się z nimi. 20 Wówczas przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć
talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. 21
Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma
cię postawię: wejdź do radości twego pana! 22
Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa
talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa
talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. 23 Rzekł
mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś
wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię
postawię: wejdź do radości twego pana!

24 Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i
rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek
twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i
zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. 25 Bojąc się więc,
poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto
masz swoją własność! 26 Odrzekł mu pan jego:
Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam,
gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie
rozsypał. 27 Powinieneś więc był oddać moje
pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z
zyskiem odebrał swoją własność. 28 Dlatego
odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma
dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak
że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma,
zabiorą nawet to, co ma.

Mt 28,18–20

Lekcja 16: s. 14, 16

18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi
słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i
na ziemi. 19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie
narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i
Ducha Świętego. 20 Uczcie je zachowywać
wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z
wami przez wszystkie dni, aż do skończenia
świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 1,16–17

Lekcja 16: s. 16

16 Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał
Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak
zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. 17
Jezus rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a sprawię,
że się staniecie rybakami ludzi.

Mk 3,20

Lekcja 16: s. 16

20 Potem przyszedł do domu, a tłum znów się
zbierał, tak, że nawet posilić się nie mogli.

Mk 6,6–13.45–52

Lekcja 16: s. 16

6 Dziwił się też ich niedowiarstwu. Potem
obchodził okoliczne wsie i nauczał. 7 Następnie
przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać
ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami
nieczystymi 8 i przykazał im, żeby nic z sobą nie
brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby,
ani pieniędzy w trzosie. 9 Ale idźcie obuci w
sandały i nie wdziewajcie dwóch sukien. 10 I mówił
do nich: Gdy do jakiego domu wejdziecie,
zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie.

11 Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą
słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z
nóg waszych na świadectwo dla nich. 12 Oni więc
wyszli i wzywali do nawrócenia. 13 Wyrzucali też
wiele złych duchów oraz wielu chorych
namaszczali olejem i uzdrawiali.

45 Zaraz też przynaglił swych uczniów, żeby
wsiedli do łodzi i wyprzedzali Go na drugi brzeg,
do Betsaidy, zanim odprawi tłum. 46 Gdy rozstał
się z nimi, odszedł na górę, aby się modlić. 47
Wieczór zapadł, łódź była na środku jeziora, a On
sam jeden na lądzie. 48 Widząc, jak się trudzili
przy wiosłowaniu, bo wiatr był im przeciwny,
około czwartej straży nocnej przyszedł do nich,
krocząc po jeziorze, i chciał ich minąć. 49 Oni zaś,
gdy Go ujrzeli kroczącego po jeziorze, myśleli, że
to zjawa, i zaczęli krzyczeć.

50 Widzieli Go bowiem wszyscy i zatrwożyli się.
Lecz On zaraz przemówił do nich: Odwagi, Ja
jestem, nie bójcie się! 51 I wszedł do nich do łodzi,
a wiatr się uciszył. 52 Oni tym bardziej byli
zdumieni w duszy, że nie zrozumieli sprawy z
chlebami, gdyż umysł ich był otępiały.

Mk 7,8–10.17–23

Lekcja 16: s. 2, 9, 16

8 Uchyliliście przykazanie Boże, a trzymacie się
ludzkiej tradycji, /dokonujecie obmywania
dzbanków i kubków. I wiele innych podobnych
rzeczy czynicie/. 9 I mówił do nich: Umiecie
dobrze uchylać przykazanie Boże, aby swoją
tradycję zachować. 10 Mojżesz tak powiedział:
Czcij ojca swego i matkę swoją oraz: Kto
złorzeczy ojcu lub matce, niech śmiercią zginie.

17 Gdy się oddalił od tłumu i wszedł do domu,
uczniowie pytali Go o to przysłowie. 18
Odpowiedział im: I wy tak niepojętni jesteście?
Nie rozumiecie, że nic z tego, co z zewnątrz
wchodzi do człowieka, nie może uczynić go
nieczystym; 19 bo nie wchodzi do jego serca, lecz
do żołądka i na zewnątrz się wydala. Tak uznał
wszystkie potrawy za czyste. 20 I mówił dalej: Co
wychodzi z człowieka, to czyni go nieczystym. 21 Z
wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe
myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa,

22 cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp,
wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. 23
Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka
nieczystym.

Mk 9,14–29.35–37

Lekcja 16: s. 9, 11, 16

14 Gdy przyszli do uczniów, ujrzeli wielki tłum
wokół nich i uczonych w Piśmie, którzy
rozprawiali z nimi. 15 Skoro Go zobaczyli, zaraz
podziw ogarnął cały tłum i przybiegając, witali
Go. 16 On ich zapytał: O czym rozprawiacie z nimi?
17 Odpowiedział Mu jeden z tłumu: Nauczycielu,
przyprowadziłem do Ciebie mojego syna, który
ma ducha niemego. 18 Ten, gdziekolwiek go
chwyci, rzuca nim, a on wtedy się pieni, zgrzyta
zębami i drętwieje. Powiedziałem Twoim
uczniom, żeby go wyrzucili, ale nie mogli.

19 On zaś rzekł do nich: O, plemię niewierne,
dopóki mam być z wami? Dopóki mam was
cierpieć? Przyprowadźcie go do Mnie! 20 I
przywiedli go do Niego. Na widok Jezusa duch
zaraz począł szarpać chłopca, tak że upadł na
ziemię i tarzał się z pianą na ustach. 21 Jezus
zapytał ojca: Od jak dawna to mu się zdarza? Ten
zaś odrzekł: Od dzieciństwa. 22 I często wrzucał go
nawet w ogień i w wodę, żeby go zgubić. Lecz
jeśli możesz co, zlituj się nad nami i pomóż nam!
23 Jezus mu odrzekł: Jeśli możesz? Wszystko
możliwe jest dla tego, kto wierzy.

24 Natychmiast ojciec chłopca zawołał: Wierzę,
zaradź memu niedowiarstwu! 25 A Jezus widząc,
że tłum się zbiega, rozkazał surowo duchowi
nieczystemu: Duchu niemy i głuchy, rozkazuję ci,
wyjdź z niego i nie wchodź więcej w niego. 26 A on
krzyknął i wyszedł wśród gwałtownych
wstrząsów. Chłopiec zaś pozostawał jak martwy,
tak że wielu mówiło: On umarł. 27 Lecz Jezus ujął
go za rękę i podniósł, a on wstał. 28 Gdy przyszedł
do domu, uczniowie Go pytali na osobności:
Dlaczego my nie mogliśmy go wyrzucić?

29 Rzekł im: Ten rodzaj można wyrzucić tylko
modlitwą /i postem/.

35 On usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich:
Jeśli kto chce być pierwszym, niech będzie
ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich! 36
Potem wziął dziecko, postawił je przed nimi i
objąwszy je ramionami, rzekł do nich: 37 Kto
przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie

przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje mnie, lecz Tego, który Mnie posłał.

Mk 10,6–8.42–45

Lekcja 16: s. 7, 10, 11

6 Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich
jako mężczyznę i kobietę: 7 dlatego opuści
człowiek ojca swego i matkę 8 i złączy się ze swoją
żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są
dwoje, lecz jedno ciało.

42 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich:
Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców
narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć
swą władzę. 43 Nie tak będzie między wami. Lecz
kto by między wami chciał się stać wielkim, niech
będzie sługą waszym. 44 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem wszystkich. 45 Bo i Syn Człowieczy
nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i
dać swoje życie na okup za wielu.

Mk 11,25–26

Lekcja 16: s. 12

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli
macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,
który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia
wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Mk 16,15–18

Lekcja 16: s. 16

15 I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście
Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! 16 Kto uwierzy
i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie
uwierzy, będzie potępiony. 17 Tym zaś, którzy
uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje
złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami
mówić będą; 18 węże brać będą do rąk, i jeśliby co
zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na
chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 5,1–10

Lekcja 16: s. 16

1 Pewnego razu - gdy tłum cisnął się do Niego,
aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem
Genezaret - 2 zobaczył dwie łodzie, stojące przy
brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. 3
Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do
Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu.
Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. 4 Gdy
przestał mówić, rzekł do Szymona: Wypłyń na
głębię i zarzućcie sieci na połów! 5 A Szymon
odpowiedział: Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i
niceśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę
sieci.

6 Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo
ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. 7 Skinęli więc
na współtowarzyszy w drugiej łodzi, żeby im
przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napełnili obie
łodzie, tak że się prawie zanurzały. 8 Widząc to
Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł:
Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek
grzeszny. 9 I jego bowiem, i wszystkich jego
towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb,
jakiego dokonali; 10 jak również Jakuba i Jana,
synów Zebedeusza, którzy byli wspólnikami
Szymona. Lecz Jezus rzekł do Szymona: Nie bój
się, odtąd ludzi będziesz łowił.

Łk 9,1–6.23–24

Lekcja 16: s. 10, 16

1 Wtedy zwołał Dwunastu, dał im moc i władzę
nad wszystkimi złymi duchami i władzę leczenia
chorób. 2 I wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i
uzdrawiali chorych. 3 Mówił do nich: Nie bierzcie
nic na drogę: ani laski, ani torby podróżnej, ani
chleba, ani pieniędzy; nie miejcie też po dwie
suknie! 4 Gdy do jakiego domu wejdziecie, tam
pozostańcie i stamtąd będziecie wychodzić. 5 Jeśli
was gdzie nie przyjmą, wyjdźcie z tego miasta i
strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo
przeciwko nim!

6 Wyszli więc i chodzili po wsiach, głosząc
Ewangelię i uzdrawiając wszędzie.

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 16,10

Lekcja 16: s. 8

10 Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w
wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy
jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy
będzie.

Łk 17,2–4

Lekcja 16: s. 9, 14

2 Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński
zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze, niż
żeby miał być powodem grzechu jednego z tych
małych. Uważajcie na siebie. 3 Jeśli brat twój
zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. 4 I
jeśliby siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie
i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc:
żałuję tego, przebacz mu.

Ewangelia według św. Jana

J 1,35–51

Lekcja 16: s. 16

35 Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z
dwoma swoimi uczniami 36 i gdy zobaczył
przechodzącego Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży.
37 Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za
Jezusem. 38 Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy,
że oni idą za Nim, rzekł do nich: Czego szukacie?
Oni powiedzieli do Niego: Rabbi! - to znaczy:
Nauczycielu - gdzie mieszkasz? 39 Odpowiedział
im: Chodźcie, a zobaczycie. Poszli więc i
zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u
Niego. Było to około godziny dziesiątej.

40 Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i
poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra.
41 Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do
niego: Znaleźliśmy Mesjasza - to znaczy:
Chrystusa. 42 I przyprowadził go do Jezusa. A
Jezus wejrzawszy na niego rzekł: Ty jesteś
Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas -
to znaczy: Piotr. 43 Nazajutrz /Jezus/ postanowił
udać się do Galilei. I spotkał Filipa. Jezus
powiedział do niego: Pójdź za Mną! 44 Filip zaś
pochodził z Betsaidy, z miasta Andrzeja i Piotra.

45 Filip spotkał Natanaela i powiedział do niego:
Znaleźliśmy Tego, o którym pisał Mojżesz w
Prawie i Prorocy - Jezusa, syna Józefa z Nazaretu.
46 Rzekł do niego Natanael: Czyż może być co
dobrego z Nazaretu? Odpowiedział mu Filip:
Chodź i zobacz. 47 Jezus ujrzał, jak Natanael
zbliżał się do Niego, i powiedział o nim: Patrz, to
prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępu. 48
Powiedział do Niego Natanael: Skąd mnie znasz?
Odrzekł mu Jezus: Widziałem cię, zanim cię
zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym. 49
Odpowiedział Mu Natanael: Rabbi, Ty jesteś
Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela!

50 Odparł mu Jezus: Czy dlatego wierzysz, że
powiedziałem ci: Widziałem cię pod drzewem
figowym? Zobaczysz jeszcze więcej niż to. 51
Potem powiedział do niego: Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Ujrzycie niebiosa otwarte i
aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na
Syna Człowieczego.

J 13,3–17.34–35

Lekcja 16: s. 7, 8, 15, 16

3 wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz
że od Boga wyszedł i do Boga idzie, 4 wstał od
wieczerzy i złożył szaty. A wziąwszy prześcieradło
nim się przepasał. 5 Potem nalał wody do
miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać
prześcieradłem, którym był przepasany. 6
Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do
Niego: Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? 7 Jezus mu
odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie
rozumiesz, ale później będziesz to wiedział.

8 Rzekł do Niego Piotr: Nie, nigdy mi nie będziesz
nóg umywał. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie
umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Rzekł
do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi
moje, ale i ręce, i głowę. 10 Powiedział do niego
Jezus: Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie
umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści,
ale nie wszyscy. 11 Wiedział bowiem, kto Go wyda,
dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.
12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów
zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy
rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i
dobrze mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja,
Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście
powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem
wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili,
jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego
pana ani wysłannik od tego, który go posłał. 17
Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według
tego będziecie postępować.

34 Przykazanie nowe daję wam, abyście się
wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem;
żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. 35 Po
tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli
będziecie się wzajemnie miłowali.

J 14,9.15

Lekcja 16: s. 5, 8, 15

9 Odpowiedział mu Jezus: Filipie, tak długo jestem
z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie
zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc
mówisz: Pokaż nam Ojca?

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania.

J 20,21

Lekcja 16: s. 16

21 A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak
Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.

J 21,14–22

Lekcja 16: s. 16

14 To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom
od chwili, gdy zmartwychwstał. 15 A gdy spożyli
śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra:
Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej
aniżeli ci? Odpowiedział Mu: Tak, Panie, Ty
wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś
baranki moje. 16 I znowu, po raz drugi, powiedział
do niego: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz
Mnie? Odparł Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię
kocham. Rzekł do niego: Paś owce moje. 17
Powiedział mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana,
czy kochasz Mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po
raz trzeci powiedział: Czy kochasz Mnie? I rzekł
do Niego: Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że
Cię kocham. Rzekł do niego Jezus: Paś owce
moje. 18 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy
byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś,
gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz,
wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i
poprowadzi, dokąd nie chcesz.

19 To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią
uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do
niego: Pójdź za Mną! 20 Piotr obróciwszy się
zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował
Jezus, a który to w czasie uczty spoczywał na Jego
piersi i powiedział: Panie, kto jest ten, który Cię
zdradzi? 21 Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do
Jezusa: Panie, a co z tym będzie? 22 Odpowiedział
mu Jezus: Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co
tobie do tego? Ty pójdź za Mną.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 16: s. 16

8 ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie
Jego moc i będziecie moimi świadkami w
Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po
krańce ziemi.

Dz 20,31

Lekcja 16: s. 13

31 Dlatego czuwajcie, pamiętając, że przez trzy
lata we dnie i w nocy nie przestawałem ze łzami
upominać każdego z was.

List do Rzymian

Rz 1,28–32

Lekcja 16: s. 2, 10

28 A ponieważ nie uznali za słuszne zachować
prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na
pastwę na nic niezdatnego rozumu, tak że czynili
to, co się nie godzi. 29 Pełni są też wszelakiej
nieprawości, przewrotności, chciwości,
niegodziwości. Oddani zazdrości, zabójstwu,
waśniom, podstępowi, złośliwości; 30 potwarcy,
oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni,
chełpliwi, w tym, co złe - pomysłowi, rodzicom
nieposłuszni, 31 bezrozumni, niestali, bez serca,
bez litości. 32 Oni to, mimo że dobrze znają wyrok
Boży, iż ci, którzy się takich czynów dopuszczają,
winni są śmierci, nie tylko je popełniają, ale nadto
chwalą tych, którzy to czynią.

Rz 2,5–11

Lekcja 16: s. 2

5 Oto przez swoją zatwardziałość i serce
nieskłonne do nawrócenia skarbisz sobie gniew
na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego
sądu Boga, 6 który odda każdemu według
uczynków jego: 7 tym, którzy przez wytrwałość w
dobrych uczynkach szukają chwały, czci i
nieśmiertelności - życie wieczne; 8 tym zaś, którzy
są przekorni, za prawdą pójść nie chcą, a oddają
się nieprawości - gniew i oburzenie. 9 Ucisk i
utrapienie spadnie na każdego człowieka, który
dopuszcza się zła, najpierw na Żyda, a potem na
Greka.

10 Chwała zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto
czyni dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka. 11
Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

Rz 8,28–29

Lekcja 16: s. 2, 6

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

Rz 12,1–2.6–9.18

Lekcja 16: s. 12, 13, 14, 16

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe.

6 Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne
dary: bądź dar proroctwa - [do stosowania]
zgodnie z wiarą; 7 bądź to urząd diakona - dla
wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd
nauczyciela - dla wypełniania czynności
nauczycielskich; 8 bądź dar upominania - dla
karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, [niech to
czyni] ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym,
[niech działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość
niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego,
podążajcie za dobrem.

18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy,
żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Rz 14,13

Lekcja 16: s. 11

13 Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A
raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu
sposobności do upadku lub zgorszenia.

Rz 15,4.14

Lekcja 16: s. 5, 14

Rz 15–14 (pobrano: Rz 15,14): W druku: Rz 15–14 (odwrócony zakres). Poprawiono separator na przecinek; Rz 15,14 występuje również na tej samej stronie w III.A.1, w identycznym kontekście nauczania i upominania.

4 To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane
zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki
cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma,
podtrzymywali nadzieję.

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 16: s. 2, 7

10 A przeto upominam was, bracia, w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i
by nie było wśród was rozłamów; byście byli
jednego ducha i jednej myśli.

1 Kor 2,14

Lekcja 16: s. 7

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić.

1 Kor 3,18–20

Lekcja 16: s. 2

18 Niechaj się nikt nie łudzi. Jeśli ktoś spośród was
mniema, że jest mądry na tym świecie, niech się
stanie głupim, by posiadł mądrość. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga.
Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły
przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że próżne są
zamysły mędrców.

1 Kor 4,14–16

Lekcja 16: s. 8, 13

14 Nie piszę tego, żeby was zawstydzić, lecz aby
was napomnieć - jako moje najdroższe dzieci. 15
Choćbyście mieli bowiem dziesiątki tysięcy
wychowawców w Chrystusie, nie macie wielu
ojców; ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem
was w Chrystusie Jezusie. 16 Proszę was przeto,
bądźcie naśladowcami moimi.

1 Kor 7,10–14

Lekcja 16: s. 7

10 Tym zaś, którzy trwają w związkach
małżeńskich, nakazuję nie ja, lecz Pan: Żona
niech nie odchodzi od swego męża. 11 Gdyby zaś
odeszła, niech pozostanie samotną albo niech się
pojedna ze swym mężem. Mąż również niech nie
oddala żony. 12 Pozostałym zaś mówię ja, nie Pan:
Jeśli któryś z braci ma żonę niewierzącą i ta chce
razem z nim mieszkać, niech jej nie oddala. 13
Podobnie jeśli jakaś żona ma niewierzącego męża
i ten chce razem z nią mieszkać, niech się z nim
nie rozstaje. 14 Uświęca się bowiem mąż
niewierzący dzięki swej żonie, podobnie jak
świętość osiągnie niewierząca żona przez brata.
W przeciwnym wypadku dzieci wasze byłyby
nieczyste, teraz zaś są święte.

1 Kor 10,11–12.31

Lekcja 16: s. 5, 13, 16

11 A wszystko to przydarzyło się im jako
zapowiedź rzeczy przyszłych, spisane zaś zostało
ku pouczeniu nas, których dosięga kres czasów. 12
Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy,
aby nie upadł.

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 11,1

Lekcja 16: s. 8, 15

1 Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem
naśladowcą Chrystusa.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 16: s. 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17, 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 3,5–6

Lekcja 16: s. 5, 11

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił,
żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza
przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem
zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 4,3–6

Lekcja 16: s. 5

3 A jeśli nawet Ewangelia nasza jest ukryta, to
tylko dla tych, którzy idą na zatracenie, 4 dla
niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego
świata, aby nie olśnił ich blask Ewnagelii chwały
Chrystusa, który jest obrazem Boga. 5 Nie głosimy
bowiem siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa
jako Pana, a nas - jako sługi wasze przez Jezusa. 6
Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom,
by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych
sercach, by olśnić nas jasnością poznania chwały
Bożej na obliczu Chrystusa.

2 Kor 5,9

Lekcja 16: s. 9

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to
gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

2 Kor 10,12.17–18

Lekcja 16: s. 10, 11

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

17 Ten, kto się chlubi, w Panu niech się chlubi. 18
Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,14

Lekcja 16: s. 8

14 Oto po raz trzeci zamierzam do was przybyć, a
nie będę was obciążał. Nie szukam bowiem tego,
co wasze, ale was samych. Nie dzieci rodzicom
winny gromadzić majętności, lecz rodzice
dzieciom.

List do Galatów

Ga 5,14.19–20.22

Lekcja 16: s. 10

14 Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym
nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak
siebie samego.

19 Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się
z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, 20
uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść,
spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za
zaszczytami, niezgoda, rozłamy,

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,

Ga 6,1–2.4.6

Lekcja 16: s. 10, 12, 14, 15

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

4 Niech każdy bada własne postępowanie, a wtedy
powód do chluby znajdzie tylko w sobie samym, a
nie w zestawieniu siebie z drugim.

6 Ten, kto pobiera naukę wiary, niech użycza ze
wszystkich swoich dóbr temu, kto go naucza.

List do Efezjan

Ef 4,1–3.11–20.25.29–32

Lekcja 16: s. 3, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 15

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

11 I On ustanowił jednych apostołami, innych
prorokami, innych ewangelistami, innych
pasterzami i nauczycielami 12 dla przysposobienia
świętych do wykonywania posługi, celem
budowania Ciała Chrystusowego, 13 aż dojdziemy
wszyscy razem do jedności wiary i pełnego
poznania Syna Bożego, do człowieka
doskonałego, do miary wielkości według Pełni
Chrystusa. 14 [Chodzi o to], abyśmy już nie byli
dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy
powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi
i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce
fałszu. 15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w
łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z
członków stosownie do jego miary - przyczynia
sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. 17
To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście
już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z
ich próżnym myśleniem, 18 umysłem pogrążeni w
mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej
w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości
serca. 19 Oni to doprowadziwszy siebie do
nieczułości [sumienia], oddali się rozpuście,
popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju
grzechy nieczyste. 20 Wy zaś nie tak nauczyliście
się Chrystusa.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z
was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście
nawzajem dla siebie członkami.

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa
szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od
potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym. 30 I
nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym
zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. 31
Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie -
wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie
nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie
sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1–2.21.23.25.28.31

Lekcja 16: s. 7, 16

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci
umiłowane, 2 i postępujcie drogą miłości, bo i
Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za
nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej!

23 bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową
Kościoła: On - Zbawca Ciała.

25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował
Kościół i wydał za niego samego siebie,

28 Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak
własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie
samego miłuje.

31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy
się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem.

Ef 6,1–4.6

Lekcja 16: s. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym
rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. 2 Czcij ojca
twego i matkę - jest to pierwsze przykazanie z
obietnicą - 3 aby ci było dobrze i abyś był
długowieczny na ziemi. 4 A [wy], ojcowie, nie
pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz
wychowujcie je stosując karcenie i napominanie
Pańskie!

6 nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać,
lecz jako niewolnicy Chrystusa, który z duszy
pełnią wolę Bożą.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 16: s. 2

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który
zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go
do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,2–8.12–16

Lekcja 16: s. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 15

2 dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie
mieli te same dążenia: tę samą miłość i
wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, 3 a
niczego nie pragnąc dla niewłaściwego
współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w
pokorze oceniając jedni drugich za wyżej
stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie
tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To
dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci
Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na
równi być z Bogiem,

7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać
sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w
zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, 8
uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż
do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście
posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z
bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności,
lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13
Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i
działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie
wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście
się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne
dzieci Boże pośród narodu zepsutego i
przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła
światła w świecie. 16 Trzymajcie się mocno Słowa
Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa,
że nie na próżno biegłem i nie na próżno się
trudziłem.

Flp 4,6–9.11

Lekcja 16: s. 6

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe,
co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co
zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i
czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9
Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście,
co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg
pokoju będzie z wami.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu
niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać
sobie w warunkach, w jakich jestem.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.15.28

Lekcja 16: s. 1, 5, 7, 9, 10, 13

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy,
nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/,
abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w
całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10
abyście już postępowali w sposób godny Pana, w
pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich
dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie
Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was
umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju
cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie
Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale
świętych w światłości.

15 On jest obrazem Boga niewidzialnego -
Pierworodnym wobec każdego stworzenia,

28 Jego to głosimy, upominając każdego człowieka
i ucząc każdego człowieka z całą mądrością, aby
każdego człowieka okazać doskonałym w
Chrystusie.

Kol 2,6–7

Lekcja 16: s. 15

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie
jako Panu, tak w Nim postępujcie: 7 zapuśćcie w
Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i
umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni
wdzięczności.

Kol 3,9.12–21

Lekcja 16: s. 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 18

9 Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami,

12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani -
obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć,
pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni
drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby
miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan
wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko
/przyobleczcie/ miłość, która jest więzią
doskonałości. 15 A sercami waszymi niech rządzi
pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście
wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni! 16
Słowo Chrystusa niech w was przebywa z /całym
swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego. 18 Żony bądźcie
poddane mężom, jak przystało w Panu. 19
Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich
przykrymi! 20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom
we wszystkim, bo to jest miłe w Panu. 21 Ojcowie,
nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły
ducha.

Kol 4,6

Lekcja 16: s. 6, 11, 12

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie
zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,1–8

Lekcja 16: s. 13, 15, 16

1 Sami bowiem wiecie, bracia, że nasze przyjście
do was nie okazało się daremne. 2 Chociaż
ucierpieliśmy i - jak wiecie - doznaliśmy zniewagi
w Filippi, odważyliśmy się w Bogu naszym głosić
Ewangelię Bożą wam, pośród wielkiego
utrapienia. 3 Upominanie zaś nasze nie pochodzi z
błędu ani z nieczystej pobudki, ani z podstępu, 4
lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych
powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby
się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada
nasze serca. 5 Nigdy przecież nie posługiwaliśmy
się pochlebstwem w mowie - jak wiecie - ani też
nie kierowaliśmy się ukrytą chciwością, czego
Bóg jest świadkiem,
6 nie szukając ludzkiej chwały ani pośród was, ani
pośród innych. 7 A jako apostołowie Chrystusa
mogliśmy być dla was ciężarem, my jednak
stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak
matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi. 8
Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy
wam dać nie tylko naukę Bożą, lecz nadto dusze
nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy.

1 Tes 5,12–14.16–17

Lekcja 16: s. 7, 10, 13, 15

12 Prosimy was, bracia, abyście uznawali tych,
którzy wśród was pracują, którzy przewodzą wam
i w Panu was napominają. 13 Ze względu na ich
pracę otaczajcie ich szczególną miłością! Między
sobą zachowujcie pokój! 14 Prosimy was, bracia,
upominajcie niekarnych, pocieszajcie
małodusznych, przygarniajcie słabych, a dla
wszystkich bądźcie cierpliwi!

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 2,12

Lekcja 16: s. 10

12 aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli
prawdzie, ale upodobali sobie nieprawość.

2 Tes 3,15

Lekcja 16: s. 13

15 A nie uważajcie go za nieprzyjaciela, lecz jak
brata go napominajcie!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,5

Lekcja 16: s. 13

5 Celem zaś nakazu jest miłość, płynąca z
czystego serca, dobrego sumienia i wiary
nieobłudnej.

1 Tm 3,2

Lekcja 16: s. 14

2 Biskup więc powinien być nienaganny, mąż
jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity,
gościnny, sposobny do nauczania,

1 Tm 4,12

Lekcja 16: s. 8, 9, 11, 15

12 Niechaj nikt nie lekceważy twego młodego
wieku, lecz wzorem bądź dla wiernych w mowie,
w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości!

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,5

Lekcja 16: s. 8

5 na wspomnienie bezobłudnej wiary, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwej w twojej babce Lois i w twej matce Eunice, a pewien jestem, że /mieszka/ i w tobie.

2 Tm 2,2.15.24–26

Lekcja 16: s. 2, 8, 10, 11, 14, 16

2 co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaż zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych.

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem wszystkich, skorym do nauczania, zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy 26 i może oprzytomnieją i wyrwą się z sideł diabła, żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę tamtego.

2 Tm 3,1–5.14–17

Lekcja 16: s. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16

1 A wiedz o tym, że w dniach ostatnich nastaną chwile trudne. 2 Ludzie bowiem będą samolubni, chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, 3 bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, 4 zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga. 5 Będą okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej mocy. I od takich stroń.

14 Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci zawierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte, 15 które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. 16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17 aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,2

Lekcja 16: s. 16

2 głoś naukę, nastawaj w porę, nie w porę, /w razie potrzeby/ wykaż błąd, poucz, podnieś na duchu z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz.

List do Tytusa

Tt 1,6.10–11

Lekcja 16: s. 2, 3

6 jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający dzieci wierzące, nie obwiniane o rozpustę lub niekarność.

10 Jest bowiem wielu krnąbrnych, gadatliwych i zwodzicieli, zwłaszcza wśród obrzezanych: 11 trzeba im zamknąć usta, gdyż całe domy skłócają, nauczając, czego nie należy, dla nędznego zysku.

Tt 2,1.3–5.7

Lekcja 16: s. 7, 8, 10, 14

1 Ty zaś głoś to, co jest zgodne ze zdrową nauką:

3 Podobnie starsze kobiety winny być w zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze, winny unikać plotek i oszczerstw, nie upijać się winem, a uczyć innych dobrego. 4 Niech pouczają młode kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci, 5 jak mają być rozumne, czyste, gospodarne, dobre, poddane swym mężom - aby nie bluźniono słowu Bożemu.

7 we wszystkim dawaj wzór dobrych uczynków własnym postępowaniem w nauczaniu okazuj prawość, powagę,

List do Hebrajczyków

Hbr 1,1–3

Lekcja 16: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, 2 a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. 3 Ten /Syn/, który jest odblaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach.

Hbr 4,12

Lekcja 16: s. 16

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

Hbr 5,8–9

Lekcja 16: s. 16

8 A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa
przez to, co wycierpiał. 9 A gdy wszystko wykonał,
stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla
wszystkich, którzy Go słuchają,

Hbr 12,1–11

Lekcja 16: s. 8, 9, 12, 14, 16, 19

1 I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo
świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede
wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi,
winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam
zawodach. 2 Patrzmy na Jezusa, który nam w
wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast
radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż,
nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy
tronu Boga. 3 Zastanawiajcie się więc nad Tym,
który ze strony grzeszników taką wielką
wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie
ustawali, złamani na duchu. 4 Jeszcze nie
opieraliście się aż do przelewu krwi, walcząc
przeciw grzechowi, 5 a zapomnieliście o
upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do
synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie
upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza.

6 Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś
każdego, którego za syna przyjmuje. 7 Trwajcież
w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z
dziećmi. Jakiż to bowiem syn, którego by ojciec
nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez karania, którego
uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście
synami, ale dziećmi nieprawymi. 9 Zresztą,
jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według
ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej
winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy? 10 Tamci karcili nas według swej woli
na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla
naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami
swojej świętości.

11 Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się
radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym,
którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–4.19.21–25

Lekcja 16: s. 1, 2, 6, 7, 11, 12, 15

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków.

19 Wiedzcie, bracia moi umiłowani: każdy człowiek
winien być chętny do słuchania, nieskory do
mówienia, nieskory do gniewu.

21 Odrzućcie przeto wszystko, co nieczyste, oraz
cały bezmiar zła, a przyjmijcie w duchu
łagodności zaszczepione w was słowo, które ma
moc zbawić dusze wasze. 22 Wprowadzajcie zaś
słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami
oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś
przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go,
podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze
swe naturalne odbicie. 24 Bo przyjrzał się sobie,
odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. 25 Kto zaś
pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności,
i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym
do zapominania, ale wykonawcą dzieła;
wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 3,2–18

Lekcja 16: s. 10, 11

2 Wszyscy bowiem często upadamy. Jeśli kto nie
grzeszy mową, jest mężem doskonałym, zdolnym
utrzymać w ryzach także całe ciało. 3 Jeżeli przeto
zakładamy koniom wędzidła do pysków, by nam
były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. 4
Oto nawet okrętom, choć tak są potężne i tak
silnymi wichrami miotane, niepozorny ster nadaje
taki kierunek, jak odpowiada woli sternika. 5 Tak
samo język, mimo że jest małym organem, ma
powód do wielkich przechwałek. Oto mały ogień,
a jak wielki las podpala. 6 Tak i język jest ogniem,
sferą nieprawości. Język jest wśród wszystkich
naszych członków tym, co bezcześci całe ciało i
sam trawiony ogniem piekielnym rozpala krąg
życia.

7 Wszystkie bowiem gatunki zwierząt i ptaków,
gadów i stworzeń morskich można ujarzmić i
rzeczywiście ujarzmiła je natura ludzka. 8 Języka
natomiast nikt z ludzi nie potrafi okiełznać, to zło
niestateczne, pełne zabójczego jadu. 9 Przy jego
pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy
ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. 10 Z
tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i
przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi. 11

Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka?

12 Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody. 13 Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą mądrości. 14 Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. 15 Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska. 16 Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek.

17 Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. 18 Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

Jk 5,16

Lekcja 16: s. 8, 12

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 2,21–24

Lekcja 16: s. 8, 16

21 Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. 22 On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. 23 On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. 24 On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni.

1 P 3,15

Lekcja 16: s. 14

15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

1 P 4,8.13

Lekcja 16: s. 10

8 Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów.

13 ale cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–10

Lekcja 16: s. 2, 3, 16

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam tego wszystkiego, co się odnosi do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który powołał nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia /wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność, 7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni braterskiej zaś miłość.

8 Gdy bowiem będziecie je mieli i to w obfitości, nie uczynią was one bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10 Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 16: s. 8

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 4,1.7–8

Lekcja 16: s. 10, 15

1 Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

[7] Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.

1 J 5,3

Lekcja 16: s. 15

[3] albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,4

Lekcja 16: s. 10

[4] Ucieszyłem się bardzo, że znalazłem wśród twych dzieci takie, które postępują według prawdy, zgodnie z przykazaniem, jakie otrzymaliśmy od Ojca.

3 List św. Jana Apostoła

3 J 1,3–4

Lekcja 16: s. 10, 13

[3] Ucieszyłem się bardzo z przybycia braci, którzy zaświadczyli o prawdzie twego /życia/, bo ty istotnie postępujesz zgodnie z prawdą. [4] Nie znam większej radości nad tę, kiedy słyszę, że dzieci moje postępują zgodnie z prawdą.

Apokalipsa św. Jana

Ap 3,19

Lekcja 16: s. 9

[19] Ja wszystkich, których kocham, karcę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się!